

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

II. évfolyam, 6. szám, 2009. február 8. Évközi 5. vasárnap

Jézus talpra állítja a beteg embert

Jézusnak számos gyógyítását olvassuk az evangéliumban. Általában súlyos, sőt, halálos betegek meggyógyításáról olvasunk, de Péter anyósa „csak” lázas. Viszont a gyógyítást az evangélista az *egeirein* szóval fejezi ki. Ez a szó nem a gyógyítás tipikus kifejezése, talpra állítást jelent. Ha nem is volt súlyos a betegség, minden bizonnyal megviselte az asszonyt. Tényleg lehet rá mondani, hogy *el-esett* volt, akit talpra kellett állítani.

Gyerekkoromban nagyon élveztem a betegséget (hiszen nem kellett iskolába menni), kivéve, ha a láz miatt ágyban kellett maradnom. Aki nem tud felkelni, nagyon tehetetlennek érzi magát. Az ágyban fekvésben egy kicsit benne van már a sírban fekvés is, és tényleg, hacsak nem egy balesetben, hirtelen halunk meg, a betegség gyűr le minket.

A betegség figyelmeztet minket arra, hogy nem ezen a földön kell keresnünk a

boldogságot. Akit Jézus meggyógyított, később újra beteg lett, sőt meghalt. Gyógyításai arra irányítják rá figyelmünket, hogy van nagyobb érték is, mint a test egészsége. Ez pedig az üdvösség, amit Jézus minden ember számára meg akar adni. Ezért jött, a gyógyításai csak bizonyítják, hogy képes nagyobb dolgokra is.

Vegyük észre, hogy Péter anyósa, amint jobban lett, rögtön szolgálni kezdett. Vannak asszonyok, akik lázas betegen is szolgálnak családjukat, és vannak férfiak, akik betegségük múltával is kiszolgáltatják magukat. Nem azért vagyunk betegek, mert az Isten szenvedést akar nekünk okozni, de nem is azért vagyunk egészségesek, hogy kényelmes legyen az életünk. Azért *vagyunk talpon*, hogy szolgálni tudjunk másoknak. Aki henyél anélkül, hogy ágyának esett volna, visszaél az egészségével. Adjunk hálát az egészségért és használjuk arra, amire az Isten adta!

Attila atya

Olvasmány – Jób 7, 1-4. 6-7 – az élet értelme

Olvasmányközi ének: 146. zsoltár

Válasza: Dicsérjétek az Urat, * aki a megtört szívűeket meggyógyítja.

Szentlecke – 1 Kor 9, 16-19. 22-23 – Szt. Pál az evangéliumot önzetlenül hirdeti

Evangélium – Mk 1, 29-39 – Péter anyósának meggyógyítása; Jézus imádkozik

A hét szentje – február 11.

A Szűzanya Lourdes-i jelenései

Lourdes kis település Franciaországban, a Pireneusok között, a Gave folyó mentén. 1858. február 11-én *Bernadette Soubirous* rózsét szedett. A folyó túlsó oldalán egy sziklahasadékban megpillantotta a Hölgyet, fehér ruhában, kezében rózsafüzérrel. A Szent Szűz összesen 18-szor jelent meg. Február 18-án szólalt meg először, de a nevét nem mondta meg. Február 25-én felszólította Bernadettet, hogy igyék a forrásból és mosakodjon meg benne. Bernadette nem látott semmilyen forrást, de kaparta a földet és tényleg egy forrás fakadt. Ivott belőle és megmosta arcát. A forrásból patak lett, vizétől máig sokan meggyógyultak.

Március 2-án kérte a Szent Szűz, hogy építsenek ott egy kápolnát és a papok vezessenek zarándoklatokat, tartsanak bűnbánatot és imádkozzanak a bűnösökért.

Március 25-én a Szűzanya felfedte kilétét: „*Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás*”. Bernadette nem értette a szavak jelentését, a plébánost viszont megdöbbenetette a válasz, mert a Szeplőtelen Fogantatás dogmáját IX. Pius pápa csak négy éve hirdette ki.

Az utolsó jelenés július 16-án volt. Lourdes és a rendkívüli gyógyulások áldásos hatása felmérhetetlen kegyelmek forrása.

Godányi Ákos

A hét vallási kérdése

Helyes kép a betegek kenetéről

Az Anyaszentegyház a II. Vatikáni Zsinat óta tudatosan használja a betegek kenete kifejezést. Évtizedek teltek el és még mindig sokan vannak, akik utolsó kenetről beszélnek. Éppen az elnevezés kelt félelmet az emberekben, pedig a szentségek természetéhez az tartozik, hogy bizalmat és szeretetet ébresszenek bennünk. Valóban évszázadokon keresztül a haldoklóknak adták fel ezt az utolsó szentséget, mert a halál természetes környezetben, gyakran a családi közösség szeretetétől körülvéve érte az embert. Ma a halál idegen, gyak-

ran elzárt közegben érkezik. Nem természetes része az ember földi útjának. Ezért sokan el is utasítják ezt a szentséget, mert félnék a haláltól.

A betegek kenete természete azonban más. Erőt akar adni a szenvedések tudatos elfogadásához, és megújult lelket, amely tisztalelkűséggel és alázattal éli a betegség és az idős kor adottságait. Mindenki felveheti, aki súlyos betegségben szenved, vagy előrehaladott korban van. Többször is fölvehető szentség, éppen azért, hogy Krisztus jelenlétét és erejét állandóan megtapasztalhassa az ember. A szentség felvételének hatása, hogy gyógyít, erőt ad, vigasztal és egyre jobban tudatosítja bennünk életünk végső célját.

Szakítsunk az alaptalan félelmekkel! Készüljünk bűnbánattal, szentgyónással és mindig teljesebb bizalommal, hogy valóban befogadhassuk azt a békét, amelyet senki más nem adhat meg.

Antal atya

Zarándokút egy kicsit más élménnyel

Novemberben zarándokúton voltunk a Julianus Toursszal. Az élményekkel kecsegtető fő célpontok Loreto, San Giovanni Rotondo, Monte Sant' Angelo, Monte Cassino és Padova voltak. A lelki támaszt a pálos Lehel atya és Kecskés Attila atya nyújtotta, a vidámságot se kikerülve. Tőlük és idegenvezetőinktől sok érdekességet tudtunk meg, például, hogy Szűz Mária lakóházát Loretóba tényleg angyalok hozták a Szentföldről (egy Angelo nevű nemesúr).

De az út legfontosabb állomása Pio atya működési és nyughelye volt (S. G. Rotondo). Az itt szerzett élmény számunkra más „szokványos” búcsújáróhelyekhez képest teljesen eltérő volt. A nem balzsamozott testű Pio atya látványa, a nyughelye körüli szellemiség olyan hatással bírt, hogy bizony, az ott állók között sok síró embert lehetett látni. Innen nagyon csöndben jöttünk ki, és nem a megszokott „itt is voltam, jó volt, kipipálva” emlékekkel. Mindenkinek nagyon ajánlom ezt a látogatást.

dr. Winkler Gusztáv

Albertfalviak külföldön

Londoni tapasztalataim

Idestova fél éve élek Londonban, ahová munka és nyelvtanulás céljából jöttem ki. Ez a város és az itteni emberek – ahol szinte az egész világ összesűrítve megtalálható – nagyon eltérő mindattól, amiben otthon élttem és amit megszoktam. Ez könnyen megérthető, ha belegondolunk, hogy ebben a hatalmas fővárosban közel 10 millió ember él, akiknek etnikai összetétele rendkívül színes képet mutat: indiaiak, ázsiaiak, pakisztániak, arabok, angolok, írek, és más fehér nemzetiségek alkotják a város lakosságát. Ez a rendkívüli etnikai és kulturális sokféleség kezdetben szokatlan egy magyar számára, de egy idő után teljesen természetessé válik a turbános férfiak, a száris, fejkendő nők és az elegáns öltönyös munkába menő angolok látványa is.

A magyarokban általában az a kép él az angolokról, hogy hűvös, távolságtartó emberek. Ez a sztereotípa egyáltalán nem jellemző az angolokra, sőt éppen ennek az ellenkezője igaz: a mindennapi érintkezésben nagyon kedves, közvetlen, udvarias, segítőkész, toleráns emberek; nemcsak egymással, hanem a külföldiekkel is. Velem megtörtént, hogy útkönyvvvel a kezemben, tanácsalanel álltam, nem találtam azt a látnivalót, amit kerestem, amikor egy idős férfi lépett

oda hozzám és felajánlotta a segítségét. És nemcsak elmagyarázta az útirányt, hanem el is kísért arra a helyre, amit kerestem!

Munkahelyemen is csak kedvességet, befogadást tapasztaltam az angolok részéről. Természetesen sokkal jobban hozzá szoktak a külföldiek jelenlétéhez, hiszen rengeteg kelet-európai és más nemzetiségű bevándorló dolgozik Londonban.

Az itteni munkamorál is teljesen más mint nálunk. Angliában nem divat a – sajnos nálunk megszokott – munkahelyi panaszkodás. Az angolok mosolyogva, lelkesen végzik munkájukat és ezt várják el az itt élő külföldiektől is. A munkaidő vége előtt tíz perccel éppolyan vidámnak kell lenni, mint a nap kezdetén.

London katolikus közösség nagy részét napjainkban az írek, a lengyelek és a latin-amerikaiak adják. A vasárnapi

miséket sokan látogatják. Számomra érdekes volt, hogy néhány templomban a tridenti rítus szerint tartják a liturgiát. Magyar nyelvű misét is tartanak Londonban: az itt élő magyarok központjában, a Szent István házban.

László Brigitta

Hirdetések

1.) Ma minden szentmise végén **Balázs-áldást** adunk.

2.) A héten **csütörtökön este 8 órától** mindenki számára nyitott **karizmatikus imaóra** lesz templomunkban.

3.) **Február 15-én, jövő vasárnap az este ½7 órai szentmisében** részesülhetnek a **betegek kenetében** azok, akik idős koruk, vagy komoly betegségük miatt kérik ezt a szentséget. **Jelentkezni** a sekrestyében, vagy a plébánián lehet **február 14-ig**. A **lelki előkészület február 14-én, szombaton délelőtt 10 órakor** lesz elmélkedéssel és gyónási lehetőséggel. Fontos, hogy a kenetben részesülők a szentség vétele előtt szentgyónást végezzenek.

4.) A Don Bosco Iskola takarítói állást **hirdet** azonnali belépéssel. Érdeklődni az iskola **gazdasági irodájában** lehet.

5.) A hét jeles napjai: kedden **Szent Skolasztika** szűz, szerdán **Szűz Mária Lourdes-i megjelenésének** emléknapja, szombaton pedig **Szent Cirill szerzetes és Szent Metód püspök, Európa társvéddőszentjeinek ünnepe** lesz.

6.) A kérdőíveket még a mai napon be lehet dobni a gyűjtőládába. Mindenki véleményére kíváncsiak vagyunk! **Kérjük, töltsé ki és hozza vissza Ön is!**

Viccek

– Uram! Akkor ön beismeri, hogy súlyosan bántalmazta az anyósát?

– Igen.

– Akkor hát nem szükséges őt is beidézni.

– Talán azért mégiscsak jó volna megnézni azt az asszonyt, ügyész úr, hátha enyhítő körülménynek számíthatna...

– Hogy van az anyósod, pajtikám?

– Pompásan! Olyan rekedt, hogy csak suttogni tud.

A Kovács család az anyóssal állatkertbe látogat, éppen a vízilovat nézegetik, amikor megszólal Kovács:

– Látja, mama! Mekkora szája van, aztán mégsem szól egy szót sem...

Kemény vita folyik a fiatal házaspár között, a feleség elkezd csomagolni:

– Visszamegyek a mamához!

– Csak menj!

– De vele jövök vissza!

– Józsi! Gyere haza azonnal, az anyósod a halálán van!

A Józsi abbahagyja a kaszálást egy pillanatra, megtörli a homlokát és visszakiált:

– Nem mehetek! Első a munka, aztán a szórakozás!

– Melyik az a szent, akit az anyósával együtt ábrázolnak?

– Szent György.

– Miért tagadta meg Péter Jézust?

– Mert meggyógyította az anyósát.

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnapként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://albertfalviplebania.hu/hetilevel>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 10 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>